

Em Chưa Nói Với Anh Em Yêu Anh

Tôi, đọc được một bài thơ ngồ ngộ:

"You say that you love the rain,
but you open the umbrella when it rains!

You say that you love the sun,
but you find a shadow spot when the sun shines!

You say that you love the wind,
but you close your windows when the wind blows!"

This is I am afraid
that you say you love me, too!

(không rõ tên tác giả)

*

Tôi, copy và paste bài thơ trên.
Tôi, nhất trí bài thơ trên là "ngồ" - là "đẹp", là "hay"
Tôi, đọc và suy nghĩ về bài thơ đó.
Tôi, mừng em chưa hề nói với tôi "Em Yêu Anh".

Dĩ nhiên tôi nói với em hoài.
"Anh Yêu Em".
Tôi không tỏ tình với mưa, nắng, gió. Hay ai đó, bao giờ.
Vì em là nguồn thơ. Tôi Yêu Em!

Mưa, Nắng, Gió. Cần thiết cho muôn loài.
Chúng ta không thể không cần mưa, nắng, gió
(kể cả bão bùng)
Nhưng tôi nói với em: Anh Yêu Em!

Em hãy uống một viên thuốc ngủ đi.
Em ngủ. Tôi nhìn.
Tôi hôn ngón chân út của em.
Tôi hôn nó. Tôi không cần gì nữa cả!

Em ngủ đi.

Cho anh ăn gian...

Trần Vấn Lệ